

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه - کابل

۱۰ نومبر ۲۰۱۹

ساختن یا داشتن؟

امروز کودکی همسن و سال پسر من را دیدم که شاگرد دکان بود. حدود ۳۴۰۰ افغانی در ماه معاش داشت، مکتب نمی‌رفت و بسیار نگران آینده‌اش بود.

چند دقیقه‌ای که مصروف رهنمائی من در خریدن کاسه و بشقاب بود، مدام از ترس درون و نگرانی‌های خانوادگی‌اش گپ می‌زد. بامیانی است و متولد ایران که تا صنف شش آنجا درس خوانده اما حالا کار می‌کند. با لهجه تهرانی-بامیانی گفت: "عمو خیلی گرونی شده. می‌ترسم چند روز بعد معاشم نون خشک هم نشه."

با دیدن او یاد بچگی‌های خودم افتادم و ترس‌ها و نگرانی‌های بچه‌گانه‌ای که در آن سن آدم نسبت به آینده‌اش دارد. گفتم: "نترس جان کاکا، تو از قیمت نان زودتر کلان میشی. بخیر معاشت بالا میره و یکروز پیدا کردن نان برایت بسیار ساده خواهد بود"

باورش نشد و گفت: "پول اگر باشه همه چی حل میشه." گفتم: "نی، پول اگر باشه همه مشکلات حل نمیشه، پولدارها هم مشکلات زیاد دارند." باورش نشد و گفت: "مثلاً چه مشکلی؟" گفتم: "مثلاً بعضی پولدارها مرض شکر دارند، نان زیاد دارند ولی خورده نمی‌توانند، شب راحت نمی‌خوابند که مبادا کسی پولشان را بدزد." باورش نشد و گفت: "نی عمو همه شون انجوری نیستن."

تلاش کردم برایش بفهمانم که لذت زندگی در ساختن و دودیدن است. داشتن و رسیدن چندان لذت ندارد. اما، او گرسنه بود، حرف مرا درک نمی‌کرد.

در راه برگشت از دکان به این فکر می‌کردم که "نوید" پسر من خوشبخت‌تر است که نگرانی نان ندارد، یا آن شاگرد دکان‌دار که در کوره روزگار در حال پخته شدن است؟ آیا زندگی بدون دویدن و ساختن لذت دارد؟ اگر در کوره نباشی، پخته می‌شوی؟